

F. t. l. om forbrugerklager (forbrugerklageloven)

	Positive konsekvenser, mindre udgifter	Negative konsekvenser, merudgifter
Forholdet til EU-retten	Forbrugerklagenævnet og de godkendte, private klagenævne lever op til Europa Kommissionens henstilling 98/257/CE om de principper, der finder anvendelse for organer med ansvar for udenretslig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Bestemmelsen er en videreudvikling af den hidtil gældende § 1 i lovbekendtgørelse nr. 282 af 10. maj 1988 om Forbrugerklagenævnet, som angiver, at klager fra forbrugere kan indbringes for Forbrugerklagenævnet. Den foreslåede bestemmelse er et udtryk for, at klager som udgangspunkt skal behandles ved et godkendt, privat klage- eller ankenævn.

Bestemmelsen angiver således, at klager fra forbrugere over varer, arbejds- og tjenesteydelser kan indbringes for et godkendt, privat klage- eller ankenævn eller for Forbrugerklagenævnet.

For at undgå tvivlsspørgsmål er det udtrykkeligt anført, at en klage kan angå samtlige omstændigheder i retsforholdet mellem parterne.

§ 1 er en kompetenceregulering. Nævnene skal ikke behandle alle klagesager mellem forbrugere og erhvervsdrivende, der vedrører varer, arbejds- og tjenesteydelser. Økonomi- og erhvervsministeren har i medfør af § 10 mulighed for at fastsætte visse begrænsninger for Forbrugerklagenævnets virksomhed, jf. § 10 og bemærkningerne hertil. Samtidig godkender ministeren efter § 5 vedtægterne for de private klagenævne, herunder bestemmelser om hvilke områder disse dækker.

De nærmere kriterier for henholdsvis godkendte, private klage- eller ankenævne og for Forbrugerklagenævnet er nærmere beskrevet i kapitel 2 og 3 med tilhørende bemærkninger.

Til § 2

Bestemmelsen svarer til den hidtil gældende regel i § 6 i lovbekendtgørelse nr. 282 af 10. maj 1988 om Forbrugerklagenævnet.

Stk. 1 angiver, at klagenævnene følger domstolens almindelige værnetingsregler ved afgørelse af spørgsmålet om, hvem der kan indklages for et klagenævn.

Ifølge *stk. 2* vil en bestemmelse om voldgift i f.eks. en standardkontrakt ikke være til hinder for, at der forinden kan indgives klage til et klagenævn. På den måde sikres det, at forbrugeren ikke afskæres fra at gå

til et klagenævn. Hvis den erhvervsdrivende selv indbringer tvisten for den aftalte voldgiftsmyndighed, har denne som følge af bestemmelsen pligt til at stille sagen i bero, indtil nævnet har taget stilling til den pågældende klage. Der henvises i den forbindelse til § 3, stk. 3, hvorefter voldgiftssager m.v. skal udsættes, hvis sagen ønskes indbragt for et klagenævn. Det understreges, at også en direkte udelukkelse af et klagenævns kompetence i en voldgiftsklausul ikke afskærer et klagenævn fra at behandle klagen.

Til § 3

Bestemmelsen svarer til den hidtil gældende regel i § 8 i lovbekendtgørelse nr. 282 af 10. maj 1988 om Forbrugerklagenævnet.

Bestemmelserne i *stk. 1 og 2* er nødvendige for at undgå dobbeltbehandling af sagerne. I *stk. 2* præciseres, at retten kun kan tage hensyn til ønsker fra forbrugeren om at få en sag, der er anlagt ved domstolene, indbragt for et klagenævn. Rettens udsættelse af sagen er obligatorisk. Når sagen udsættes og ikke hæves, har det betydning for afrydelse af frister, f.eks. forældelsesfristen og adgangen til at kræve procesrente.

Retsplejerådet har i 2001 i betænkning nr. 1401 vedr. Reform af den civile retspleje I, anbefalet, at såfremt en forbruger anmoder om at få en sag, som er indbragt for domstolene, indbragt for Forbrugerklagenævnet, skal retten hævne sagen og sende den til nævnet. Spørgsmålet er dog ikke endeligt afklaret, og der er ikke foretaget en sådan ændring af Retsplejeloven. Det er derfor ikke fundet hensigtsmæssigt at ændre de gældende regler på dette punkt.

Til § 4

Bestemmelsens *stk. 1* svarer i sit indhold til den hidtil gældende regel i § 10, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 282 af 10. maj 1988 om Forbrugerklagenævnet.

For at sikre den fornødne effektivitet i systemet og for at opnå en større efterlevelse af afgørelserne, har Forbrugerstyrelsen efter *stk. 2* mulighed for at indbringe afgørelser, herunder forlig, truffet ved Forbrugerklagenævnet eller et godkendt, privat klage- eller ankenævn, som ikke efterleveres af den erhvervsdrivende, for domstolene.